
LEO

Ålder: 2 ½ år (2005)
Kön: Hane
Höjd: 49 cm
Längd: 52 cm
Hals: 40 cm
Vikt: 18 kg
Kastrerad: Ja

Bakgrund: [Adoptionsinformation](#)
Bilder: [Från Rumänien](#)
Film: ---

Intresseanmälan: ---
För mer information: ---

Ankom Sverige: 2005-08-07
Bilder ankomst: [Från Arlanda](#)
Bilder: [Från Sverige](#)
Text: [Från Sverige](#)

Facebook: [f Dela på Facebook](#)
Tipsa: ---

Leo räddades som liten valp i december 2002 från en parkeringsplats vid ett köpcenter. Det var en av de kallaste vintrarna på 40 år och Leo var svårt medtagen. Med hjälp av god omvårdnad och massor av kärlek återhämtade sig Leo och är idag vid 2½ års ålder en lurvig och glad hund.

Leo är en kille med massor av gott humör. Han är mycket lekfull och aktiv. Han söker alltid efter människor för att få en stunds kram och kel eller varför inte några minuters lek. Leo kommer att bli sin nya ägare mycket tillgiven. Vad gäller hundkompisar föredrar nog Leo tikar, även om han också kommer överens med snälla hanar. Till Leo säker vi ett hem där han får möjlighet att delta i roliga och spännande aktiviteter.

Bilder från Rumänien

Ankomstbilder från Arlanda

Leo och Jasmina

Bilder från Sverige

Text från Sverige

2005: Jag är makalöst förvånad över vilken go och härlig hund Leo är, han som var så ynklig och rädd på Arlanda! Efter att ha blivit buren till bilen så fann han sig tillrätta nästan direkt tror jag! Han sov så gott på sin filt i bilen, och ända sedan dess har han verkat så tacksam över att ha fått en egen familj.

I början kissade han inne, troligtvis för att han kände sig tryggast där. Lite hopplöst kändes det som när man precis kommit in efter en promenad, och han kissar ner fåtöljen nästan direkt...Tur att vi har läderfåtöljer! Bara att torka av med ett glatt humör...Men han blev rumsren på två dagar, och sedan dess har han aldrig gjort på sig inomhus igen.

Redan på Arlanda fick vi reda på att han var livrädd för halsband och koppel, huga! Dock så gick det jättebra med sele, det har aldrig varit några problem alls! Han drar aldrig i kopplet heller, utan travar nöjt bredvid. Nu tränar vi att gå i halsband på kvällar, när vi bara ska ut och gå en kort kisserunda. Tiden läker alla sår...Men det är inte kul när matte drar i halsbandet!

Leo är reserverad mot andra hundar, men börjar tuffa till sig lite. Dock inte när andra hundar skäller, då kan t.o.m små pekingseser vara hur farliga som helst! Mormors stövartik och min kompis briardvalp funkade bra som sällskap i alla fall, Leo leker lite men bryr sig inte så mycket om dem alls.

Leo var med om en hemsk olycka redan efter en vecka, som lika gärna hade kunnat hända vilken hund som helst. Det var en stor Harley Davidson-träff i Mora, och det anordnades en tillställning för deltagarna. Vad arrangörerna inte hade tänkt på var att annonsera i tidningen att det också skulle anordnas ett fyrverkeri. Jag var inte hemma på kvällen, och min mamma var i köket, när plötsligt fyrverkeriet brassade igång. Leo som låg och sov i min säng rusade ut på balkongen och HOPPADE UT över räcket! Det är drygt tre meter ner till asfalten! Vilken avskyvärd natt, jag får ont i magen bara jag tänker på det. Så mycket tårar och letande... Nästa förmiddag, när Leo hade varit borta i över tio timmar, ringer polisen och meddelar att en kvinna troligtvis hittat Leo. Han hade sprungit nästan 3 km, rakt genom Mora centrum och över bron över Indalsälven till en isolerad golfbana. Vi åkte genast med honom till veterinären, men som genom ett under så var ingenting brutet! Leo haltade i flera dagar, men det berodde på att översta lagret av en trampdyna hade fläktts upp och nöts bort. Idag är tasserna så gott som återställda, men Leo är otroligt rädd för ljud som låter som skott eller smällare. Att folk inte har mer vett än att sätta ut en enkel annons för att förvarna, jag blir så arg!

Leo älskar att gå ut i skogen och få springa lös, men att komma när matte ropar är det sisådär med... Dock sticker han aldrig iväg, han håller sig alltid omkring en. Så nu tränas det för fullt där hemma med sitt-stanna-kom, och det går bra. Inomhus i alla fall!

Annars verkar livet leka för Leo. Han sover i min säng varje natt, och ligger gärna och drar sig med mig på morgonen även om min mamma går upp och stökar tidigt. Han älskar grisöron och gnagben, och ligger alltid i soffan när vi tittar på TV. Han är en sådan go och tacksam hund att ta hand om, och jag ångrar absolut inte att jag adopterade just honom. Närmast väntar en flytt till Östersund och en mindre lägenhet, men jag tror i dagsläget att Leo kommer att anpassa sig bra, precis som han gjort hittills. Med kärlek och tålamod går nog nästan allt!

/Alexandra Morén

© Hundhjälpen